

ת"פ 12213/10 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'בארין

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 16-10-12213 מדינת ישראל נ' ג'בארין(עוצר)

בפני כבוד השופט אביה לוי
בעניין: מדינת ישראל
המואשימה
נגד
מוחמד ג'בארין (עוצר)
הנאשם

גזר דין

כללי

מוחמד ג'בארין, הנאשם שלפני, הורשע על-סמכ הודהתו, בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת בנגד לסעיף 144(ב) רישה וסיפה לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

עובדות כתוב האישום המתוקן, שבביצועו הודה הנאשם היו אלו:

הנאשם החזיק ברשותו ברכב מסווג סובארו, אשר היה רשום על-שם אחיו, מג'ד (להלן: "הרכב").

במהלך חודש ספטמבר 16', נsha והוביל הנאשם כל' נשק מאולתר מסווג "קרל גוסטב", שבתוכו מחסנית ריקה, מאזור מי-עמי ועד לבית אמו באומ-אל-פחם, בו התגורר באותה עת (להלן: "הבית"). הגיעו לבית, עטף הנאשם בחולצת לבנה את הנשк והמחסנית הריקה והחבירם מתחת לכיסא הנוסע לצד הנהג ברכב, שחנה בסמוך לבית.

ביום 1 אוקטובר 16' בשעת אחר-צהרים, היזה הנאשם את הרכב מפהת היותו בלתי תקין מאחור הבית ועד למוסך במורד הרחוב, כאשר כל'-הנשк והמחסנית הריקה מצויים בתוכו וכשבמכנסיו מצוי כדור 9 מ"מ התואם לנשך. שוטרים, אשר הגיעו למקום וביצעו חיפוש ברכב מצאו בו את כל'-הנשך ואת המחסנית.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התבקש שירות המבחן להcin תסקיר לעניין העונש. תסקיר זה הוקן וביום 1.17.25 הוגש לעוני. ממנה למדתי, כי הנאשם הוא בן 25, רווק המתגורר עם בני-משפחה באום אל-פחם ועובד בעבודות בניין ובשיפוצים.علاה עוד, כי הוא עזב את ספל הלימודים לאחר 10 שנים לימוד בלבד על מנת לפרש את בני משפחתו ולדאוג לאחיו. מאז ועד היום הוא שומר על יציבות תעסוקתית (במקומות תעסוקה שונים). אביו של הנאשם נפטר ממחלת עוד בהיותו בן 8 שנים. הרישום הפלילי שלו הוא נושא בגין תקיפה עניינו באירועם שאינם שהתרפתח בין לבן אחיו.

בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות חלקית על המעשים שייחסו לו בכתב האישום; בפרט, הוא שלל את הטענה שהסיע את הרכב ממי-עמי לבתו באמם אל פחים.

ראוי לציין, שבמסגרת דיון הטייעונים לעונש שנערך לפניי, **נשאל הנאשם במפורש אם הוא מודה בכל המיחסו לו. הוא שיב ואישר את כל העובדות שנכללו בכתב האישום בכתבן וכלשונו.**

ה הנאשם הביע צער וחרטה באזני קצינת המבחן והביע נוכנות להשתלב בהליך טיפולו לצורך רכישת כלים אדפטיביים לקבלת החלטות מתאימות לנסיבות מורכבות ולמידת דרכים להתמודדות במצבו לחץ ומשבר.

שירותות המבחן כי קיימים יסודות בריאים בהתקנותו וכי הוא נכון להשתלב בהליך טיפולו; כן התרשם השירות שה הנאשם מתקשה להתחבר לחומרת העבריה וכי דיווחיו מגמתים באשר לנסיבות מעורבותו בה. עוד ציין, כי הנאשם מתקשה בויסות דחפי ומתקשה להפעיל שיקול דעת ביחס להשלכות מעשייו ותוצאותיהם.

לאור כל זאת לא בא שירות המבחן עם המלצה על חלופות עונשה שיקומיות בקהילה, שכן אין בכך כדי להוביל להפחחת הסיכון להישנות עבירות בעתיד. עונשה מוחשית ו konkretit עשויה, לדעת קצין המבחן, לחבר את הנאשם לחומרת מעשיו. הומלץ שבמסגרת ריצוי מסרו יוכל הנאשם להשתלב בהליך טיפולו שם.

ראיות לעונש

mutum התביעה הוצג לפניי תדפיס מידע פלילי בעניינו של הנאשם ממנו למדתי שה הנאשם הורשע ביום 16.9.19 (שבועות ספורים לפניי ביצוע העבירה נשואת התקן הנוכחי) לפניי בית משפט השלום בחדרה בעבירות שעניין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין והפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיף 287(א) לחוק. עבירות אלו נעברו במהלך חודש אפריל 2015 והוטלו על הנאשם בגין עונשי מסר על-תנאי וקנס כספי.

טיעוני התביעה לעונש

בא כוחה המלמד של התביעה עמד על הערכים החברתיים שנפגעו, פועל יוצא של מעשה העבריה: הזכות לחימם ולשלמות הגוף; שלטון החוק ושלום הציבור. במשמעות העבריה עמד התובע על הנסיבות הבאות: מדובר בשחק אוטומטי התקפי באופןיו, אשר איננו נועד לשימוש לגיטימי; נשיאת הנשק לא הייתה קצרה והוא הופסקה רק בהתערבות המשטרה; היא בוצעה באמצעות רכב והתבצעה באזור מגוריים. לפיכך, אליבא דמашימה, מתוך העונש ההולם בגין דא ציריך שיעמוד עד 2½ עד 5 שנות מסר בפועל.

התובע הפנה אל גזרי-דין התומכים בתחום המוצע. בתוככי המתחם, עתר התובע להטלת עונש המוצע באמצעות רקע עברו של הנאשם (הרשעתו בעבירות תקיפה). התובע הצבע אל עבר ממצאי הتسkieir המלמדים על חשלה השנות העבריה. התובע אף עתר לחייב כל הנשק וכל הרכיב, שבאמצעותו נverbת העבריה.

טיעוני ההגנה לעונש

הסנגוריית המלמדת עמדה על כך שה הנאשם הוא בחור צעיר, שעברו כמעט באמצעות נקי; אשר הודה באשמה בהזדמנות הראשונה לאחר שמסר גרסה מלאה במשטרה. הנאשם נטל אחריות מלאה על המעשה גם לפני שירות המבחן ושיתף את השירות במצוותו ועתר לסייע על מנת להתמודד עם קשייו. לדעתה, מתוך העונש ההולם בגין נוע בין 6 ל-12

חודשי מאסר בפועל. לבסוף, ציינה הסגנורית, שلطעמה, העונש הראו עומד על 8 חודשים לRICTO בפועל.

דברו الآخرון של הנאשם

ה הנאשם, בדברו האחרון ביקש סליחה ורחמים; הביע צער והבטיח לתקן דרכיו להימנע בעתיד ממעשה שכזה.

דין והכרעה

ה הנאשם נשא נשק מאולתר מסוג קרבן גוטסב ומחסנית ריקה למשך תקופה זמן קצרה בחודש ספטמבר 2016; הוא הסיע את הנשק ברכבו ממי-עמי לאום אל פחם. הנשק נתפס בידי אנשי משטרת ברכב ביום 1 אוקטובר 2016, יש להניח בהתאם למידע מודיעיני אשר הגיע אליום.

כעת, הגיע השעה לגזר דין. לצורך זה, אפנה לעקרונות שנקבעו בסימן א' שבפרק ו' בחוק העונשין, שעוניינם הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה. בדרך זו, אנסה להתוות עונש, המקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40ב' לחוק העונשין).

אין חולק על כך, שה הנאשם שלפניו היה מעורב **בעבירה אחת שהייתה "אירוע אחד"** (סעיף 40 ג'(א) לחוק העונשין).

מכאן, בבואי לאות את מתחם העונשה ההולם לעמוד תחילת על **העריכים החברתיים** בהם פגע מעשה העבירה, אסקור את **מדיניות העונשה** המקובלת בכוגן דא ואבחן **הנסיבות הקשורות ביצוע מעשה העבירה**.

הערכתים החברתיים שנפגעו (סעיף 40ג'(א) לחוק העונשין)

מעשה החזקת נשק ונשיאותו שלא כחוק טומן בחובו לעולם את הסיכון של התגלגולות של כל הנשק לידיהם בלתי מוסמכות, מה שעלול להעמיד את שלום הציבור ואת בטחונו בסכנה; יש בכך כדי לפגוע בסדר הטוב החיבר לשror בחברה ולפגוע בשלטון החוק. עדמה על כך כי השופטת ארבל ב- ע"פ 13/4945 מדינת ישראל נ' עבד אלקרים סלימאן (ניתן ביום 14.01.19), בציינה כדלהלן:

"**עבירות המבוצעות בנשק** - לרבות רכישה, החזקה ונשיות נשק - טומנות בחובן פוטנציאלי סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעולות עבריינית העוללה להביא לפגעה ואף לקיפוח חיים של אזרחים תמיימים. אכן, "התגלגולותם" של כל נשק מיד לצד פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוניים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כל נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקי לשלום הציבור צריך להילך בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוען של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאלי קטיליה מבלי שיש עליו ועל בעלי פיקוח מוסדר של הרשות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתן תמיד לחשש שיתפתחו לעשות בו שימוש, ولو ברגעני לחץ ופחד...".

במקרה זה פגעת המעשה בערכים הללו היא בינוינה בעוצמתה. יש לזכור שאמנם מדובר בנשק אוטומטי אשר נזקן עלול להיות רב; עם זאת, המذبور בנשק מאולתר ללא תחמושת אשר הוחזק בידי הנאשם זמן קצר בלבד. אין נתונים לכך לכוננותו של הנאשם בכל הנוגע לשימוש בנשק או להברתו ויש להניח, אפוא, לטובתו, כי הוא לא החזיק בו למטרות פליליות או חבלניות.

מדיניות הענישה הנהוגה בבתי המשפט ביחס לעבירות נשיאת נשך כחוק היא מחייבת, בפרט ככל שהדברים אמורים בנשך אוטומטי. בית המשפט העליון עמד בשנים האחרונות להחמיר את רמת הענישה בכךון דא מפאת הנזק הרב הולל להיגרם כתוצאה משימוש בנשך שלא כדין ולנוכח המצב הביטחוני הנוכחי בו שוריה המדינה. עמד על כך כב' השופט י' עמידת ב- ע"פ 2398/14 **אלهزיל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.8.2014), בציינו כדלהלן:

"..אחוור ואדגיש את מדיניות ההחמרה בעבירות נשך, שבאה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין של בית משפט זה בשנים האחרונות (ראו, לדוגמה, ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלמאן (19.1.2014)). לזמן מה הבלתי נסבלת של נשך חם בידי מי שאינו מורשים לכך, יש פוטנציאל לשמש ל"חיסול חברות" ול"פטרון סקסואים" כמו-גם לעבירות חמורות נוספות. המציאות בארץנו מוכיחה כי הקליישאה אודות האקדח במערכת הראשונה אינה מדויקת, באשר לעיתים מזמנות האקדח אינם ממתח עד למערכת האחורה ו/or עד קודם לכן. מכאן, שבUberות כגון דא, גם לשיקול הרטעה משקל של ממש".

על מנת לשרטט כדבי את מתחם העונש הולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בפסיקת עבירה זההה לנידון דין. אצין את המובן מאליו, מדיניות הענישה הנהוגה במקומות אלו הינה מגוונת. ברى, כי תלויה היא **בנסיבותו של כל מקרה ומקרה (סוג הנשך, הדרך שבה הוחזק, נושא וכיוצא בהלאה)**. כאן המקום להזכיר שבתיק בו עסקינו מדובר **בנשך אוטומטי מסוג "קרל גוסטב"**.

כך למשל, בפרשנה שנדונה במסגרת ע"פ 3156/11 **זריאעה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.2.2012), דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בנצרת, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 24 חודשים לריצוי בפועל** עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען, על פי הודהתו, של עבירות שענינה **ניסיאת והובלת נשך** לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין והסתיעות ברכב לביצוע פשע. עבודות המקהלה לימדו, כי המערער נסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בצדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב.

בפרשנה שנדונה במסגרת ע"פ 16/3877 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.11.2017), דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, במסגרתו הושת על המערער (**בעל עבר פלילי מכבד**) **עונש מאסר בן 34 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה, על פי הודהתו, של עבירה שענינה **ניסיאת נשך** לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. עבודות המקהלה לימדו, כי בין המערער לבין קרוב משפחתו התגלו סכסוך. על רקע זה, השניים קבעו להיפגש בעיר טيبة לשם ישוב הסכסוך. המערער נסע ברכבו למקום המפגש יחד עם קרוב משפחתו ר' ג' (קטין) כשהוא נושא עמו ברכב אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים. כאן המקום לציין כי סוג כל' הנשך היה **אקדח מסוג "גלווק"**, אשר נגנב חודשים אחדים קודם לכן בהתרצות לדירה בהוד השaron. כשה הגיעו למקום המפגש, עצר המערער סמוך לרכב שבו ישבו קרוביו משפחתו. הוא החביא את האקדח במכנסיו והתקרוב יחד עם הקטין אל הרכב. באותו שלב הגיעו למקום שוטרים שהרו לumaruer ולקטין להרים ידים, אך המערער הכרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחוריו גבו. בית המשפט העליון דחה כאמור את הערעור. צוין, כי על אף גילו הצער לumaruer עבר פלילי מכבד ביותר ואת העבירה ביצע שבועות ספורים בלבד לאחר ששיטם לרצות עונש מאסר ארוך.

בפרשנה שנדונה במסגרת ע"פ 2198/08 **יוסף עוואדה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.6.2008) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בנצרת, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 8 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה, על פי הודהתו, של עבירה שענינה **nisiאת נשך** לפי סעיף

144(ב) לחוק העונשין. עבادات המקירה לימדו, כי בלשי משטרת נצרת הגינו בחצות הליל, לבונה שבונה המערער בכפר כנא. באotta עת ישב במקום המערער יחד עם שלושה אחרים כשהוא נושא על גופו **אקדח בקוטר 9 מ"מ**. משנכנסו השוטרים לחדר בו ישבו הארכעה כיוון המערער את האקדח שנשא לעברו של אחד השוטרים ודרך אותו. השוטר צעק לעבר המערער "עצור משטרה", דרכ אקדחו וכיוון אותו לעבר המערער. בתגובה לכך זרק המערער את האקדח מעבר לחלון.

במסגרת תיק פלילי 16192-05-09 **מדינת ישראל נ' מוחאג'נה** (ניתן ביום 18.10.09) גזר בית המשפט המחוזי בחיפה על הנאשם עונש מאסר בן **20 חודשים לריצוי בפועל** בגין ביצועה, על פי הודהתו, של עבירות שענינה **ניסיאת נשק** (בצחותה חדא) לפי סעיפים 144(ב) רישא ו-29 לחוק העונשין. עבادات המקירה זה לימדו שהנאשם נסע באותו אל פחים יחד עם אחר ברכב (אשר בעלותו الآخر). באotta עת, בתא המטען של הרכב החזיקו הנאשם והאחר **רובה תת מקלע מסוג "קרלו"** ומחסנית המכילה 10 כדורי 9 מ"מ אשר הייתה במצב הכנס. במהלך הנסיעה הגינו הנאשם והאחר סמוך להימלט מהשוטרים. השוטרים שהיו באותו מקום דלקו אחר הרכב ובמהלך הנסיעה פתחו את דלת הנהג ודוממו את הרכב.

במסגרת תיק פלילי 15-02-111-9 **מדינת ישראל נ' חאסרמה** (ניתן ביום 15.9.20) גזר בית המשפט המחוזי בחיפה על הנאשם עונש מאסר בן **10 חודשים לריצוי בפועל** בגין ביצועו של שתי עבירות בנשק - האחת, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין והשנייה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. עבادات המקירה בפרשזה זו היו אלו: עת הגיעו שוטרים לטוכנת אבליים של משפחת חסארמה, בכפר בענה, במטרה לעכב את יוסף חסארמה לחקירה, הבחן בהם הנאשם שהיה במתחם והחל במנוסה מהם כאשר הוא נושא ומחזיק **אקדח מסוג FN** ומחסנית עם 13 כדורים 9 מ"מ. במהלך המנוסה מהשוטרים זרק הנאשם את האקדח והמחסנית.

ראו גם: ת"פ 14-03-17520 **מדינת ישראל נ' ابو אלהוה** (ניתן ביום 14.12.31) במסגרתו גזר בית המשפט המחוזי בירושלים על הנאשם עונש מאסר בן **20 חודשים לריצוי בפועל**, בגין ביצועה של עבירה שענינה הובלות נשק (**תת מקלע מאולתר**, מחסנית ושמונה כדורי 9 מ"מ). הנאשם עשה כן כאשר הנשק מוסלך מתחת למושב האחורי ברכב.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין)

בקביעת מתחם הענישה יש מקום להתחשב בהתקיימותן של **נסיבות הקשורות ביצוע העבירה** המשפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם (סעיף 40 ט' לחוק העונשין). העבירה שאיתה ביצע הנאשם שלפני הייתה מתוכננת, גם אם כתענת סגנוריתו הוא מצא את כל הנשק, הרי שהוא קיבל החלטה ברורה להותירו בידו ולשאתו עימו במהלך ימים ספורים. על פי העובדות שככabb האישום, הנאשם לבודו ביצע את העבירה.

הנזק הטמון בנשיאות נשק שלא חוק ידוע - התגלגולתו לידיים בלתי מוסמכות ועשית שימוש בלתי מוסמך בו, מה שעלול לסכן חי אדם. בפועל, לא נגרם כל נזק כתוצאה מהמעשה.

מתחם העונש ההולם

לאחר התחשבות במכלול השיקולים והנסיבות שלעיל, סברתי שראוי לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין **15 לבין 36 חודשים לריצוי בפועל** לצד עונשים נוספים נוספים.

העונש המתאים לנאשם (סעיף 40 י"א לחוק העונשין)

בגזרת העונש הרואו להיות מוטל על הנאשם שלפני יש להתחשב בנסיבות **שאין** קשורות ביצוע העבירה כלהלן -

ריצוי עונש מאסר יפגע בנאשם, שהוא אדם נורטובי, אשר מעולם לא ריצה מאסר; **הטלת עונש מאסר תגעו בהכרח גם במשפחתו של הנאשם**, שהוא אסיך כלכלית לנוכח מות אביו והעדר השתכרות של אימו. הנאשם **נטל אחריות על מעשיו הן בחקירתו, הן לפניו בית המשפט**. הוא הודה מיד וחסך בכך זמן שיפוטו יקר. התרומותיו מתוור עיון בתסוקיר שירות המבחן היא שהוא מעוניין לחזור למوطב ולעשות מאמצים בכיוון זה. נסיבות חייו קשות, כמתואר בתסוקיר, **עברית הפלילי איןנו נקי אך איןנו מכבד**.

בהתחשב מכלול, מצאתי לנכון להטיל עליו 3 שנות מאסר שמתוכן יהיו **20 חודשים לריצוי בפועל מיום מעצרו ה-10.16.** היתרה תאה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין.

אני מורה על **חילוצת הנשך** שנמצא שלא כחוק בידי הנאשם וכן על **חילוץ כלי הרכב** התפוס בידי המשטרה ושבו **נעשה שימוש ביצוע העבירה**. על פי בקשת ההגנה ובהעדר התנגדות מצד המאשימה, יוחזר מכשיר טלפון סלולרי אשר הוחרם מידיו של הנאשם במהלך החקירה, לידי אחיו נגי'אן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ט שבט תשע"ז, 15 פברואר 2017.